

Země u Mýta vydala poklad. Pravěkou sekyrku

Archeologové u Mýta, kde má začít růst nový železniční násep, zkoumají půdu. Zatím nejcennějším nálezem je 2500 let stará zbraň keltského bojovníka. Stavba železničního koridoru se ale zastavila a s ní zřejmě i další výzkumy.

MÝTO (jak) Zajímavý pohled se naskytá v těchto dnech cestujícím z vlaku na pražské trati. Během jízdy do Plzně mohou na louce před Mýtem zahlédnout čtvercová políčka. V místech, kde za několik týdnů měl začít růst nový železniční násep, s mravenčí trpělivostí centimetr po centimetru systematicky prozkoumávají půdu archeologové ze Západočeského institutu pro ochranu a dokumentaci památek (ZIP). Jejich zatím nejcennějším úlovkem je pravěká sekyrka. Před více než 2500 tisíci lety se s ní pravděpodobně oháněl keltský bojovník. „Její přesné stáří právě zjišťujeme. Našli jsme ji dvacet centimetrů pod povrchem ve stejné vrstvě jako keramiku z doby halštatské,“ sdělil vedoucí archeologů Martin Soukup.

Od jara provádí s kolegy z plzeňského ZIPu archeologický dohled při stavbě železničního koridoru z Rokycan do Zbirohu. To, jak by mohla být lokalita u Mýta bohatá, jim napověděly povrchové sběry keramiky.

„Očekávali jsme, že by pod Štěpánským rybníkem mohly ve středověku stát hamry na zpracování železné rudy a výrobu železa,“ říká Soukup. Jejich předpoklady potvrdila jen struska a drobné železné předměty. Zbytky staveb na trase budoucí tratě neodkryli.

„Měli jsme nálezy z časného a vrcholného novověku, raného středověku. Teď i pravěké,“ pochvaluje si šéf archeologů. Kromě halštatské teslice jim pravěká vrstva vydala hlavně keramiku.

Ještě cennějším nálezem od Štěpánského rybníku mohou být kamenné úštěpky. Soukup nevyklučuje, že by mohly být až z paleolitu -starší doby kamenné. Teď je vyhodnocují odborníci v Praze. Zjišťují, zda jsou přírodního původu, nebo je opracovala lidská ruka. „Materiál je unikátní, který se v místě nálezu běžně nevyskytuje,“ říká s nadějí Martin Soukup.

Kromě Mýta letos plzeňští archeologové dělali mikrovrpy u trati v Holoubkově, Svojkovicích a pod novým mostem v Zbirohu. V příštím roce se měli přesunout o kilometr a půl dál. Větší záchranný výzkum je čekal v Kažezu, v místech budoucí železniční zastávky. Přesunout se sem měla ze Zbirohu do roku 2012. „Teď, když se stavba koridoru zastavuje, netuším, kdy v Kažezu začneme,“ krčí kameny Soukup. Co by zde mohli odkryt, si prozatím archeologové nechávají pro sebe.

Tento rok prováděl ZIP předběžný výzkum ještě v opatské zahrádce kláštera Teplá na Karlovarsku. Velké keltské sídliště objevili plzeňští archeologové v Praze-Bubenči.

Jejich kolegové ze Západočeského muzea odkrývají v Plzni od začátku srpna zbytky středověkého kostela na prostranství U Zvonu. „Stavba špitálního kostela svaté Máří Magdalény s hospicem a hřbitovem začala již v roce 1320. Patří tedy k nejstarším známým stavbám ve městě,“ uvažuje archeolog Jiří Orna. Výzkum pomůže hlavně architektům Západočeské galerie, která má vyrůst na bývalém kostele. Kromě základů se z něj zachovalo i nadzemní zdivo. Galerijní budova proto nebude vmístech, kde překryje kostelní pozůstatky, podsklepena. „Mohly by se zachovat také zbytky kostela,“ očekává Jiří Orna. Připouští, že by nalezené zbytky památek mohly být k vidění v nové galerii.

FAKTA Kde se vzala v Mýtě pravěká sekyrka Halštatským obdobím označují archeologové dobu od 7. století př. n. l. přibližně do roku 450 př. n. l. Pojmenovali ho podle hornorakouského města Hallstattu, kde v polovině 19. století objevili přes tisíc hrobů z nejstarší doby železné. Halštatská kultura se rozšířila z Francie přes Německo, Švýcarsko, Rakousko, Čechy a Moravu. Ve střední Evropě se naplno usazují Keltové, kteří ve velkém zpracovávají železo. Poblíž Mýta založili sídliště - oppidum - na vrchu Žďár u Rokycan. Není vyloučené, že někdo z jeho obyvatel třímal v ruce mýtskou sekyrku.

Zdroj: Regionální mutace | Mladá fronta DNES - plzeňský kraj, vydání 21.8.2010

Autor: Jaroslava Šašková